

The Economic Background and Social Status of Sangam Period Artists

Dr.G.Mahalakshmi,

Assistant Professor, Department of Tamil,

Dr SNS Rajalakshmi College of Arts and Science, Coimbatore-49

Email: nmaha.phd@gmail.com

Article Received: 25-10-2025

Peer Reviewed: 27-10-2025

Accepted on: 30-10-2025

Published on: 01-11-2025

Abstract:

The fundamental link between humanity and the arts is explored, positing that artistic expression is a primal, innate desire for communicating inner thought. As human societies developed, giving rise to distinct social divisions and structured communal life, the arts evolved synergistically with these internal social environments. This evolution transformed art from mere personal expression into a powerful societal mirror and medium.

This paper investigates the role of arts, particularly in the Sangam period of ancient Tamilakam, as a crucial source for understanding the culture, political dynamics, economic structures, and daily life of the society. The study specifically focuses on the biographies and social roles of Sangam-era artists, such as the Panan (male minstrel) and the Virali (female minstrel/performer). Figures like the Mannan (King) and concepts such as Naalmahikhirukkai (perhaps referring to a place of royal entertainment or assembly) are examined to establish the artists' relationship with power structures and their function as the period's primary media and chroniclers. By analyzing their lives as depicted in classical texts, the paper seeks to demonstrate how the arts served as an essential, dynamic document of Sangam socio-political life.

Keywords: Artist, Panan, Virali, Mannan, Naalmahikhirukkai, Media.

References:

1. Akananuru.
2. Navaneethakrittinan. Atrupaadi. Pages 308-309.
3. Perumbanatrupadai. Page 90.
4. Perumbanatrupadai. Page 181.
5. Porunararupadai. Page 87.
6. Purananuru. Page 650.
7. Purunanurupadai. Pages 82-83.
8. Thol. Cheruliyal. Page 864.
9. Kothandaraman. Indian Arts. Page 8.
10. Kothandaraman. Indian Arts. Page 2.
11. Sirupanatrupadai. Page 140.
12. Sirupanatrupadai. Pages 129-130.
13. Thirunavukkarasu. Thirukkural Neethi Ilakyam. Pages 119-126.

Author Contribution Statement: NIL.

Author Acknowledgement: NIL.

Author Declaration: I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work.

License

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution 4.0 International License](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

சங்ககால கலைஞர்களின் பொருளாதாரப் பின்னணியும் சமூகமதிப்பும்

முனைவர் கோ. மகாலட்சுமி,

உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, டாக்டர் எஸ்.என்.எஸ். இராஜலட்சுமி கலை அறிவியல்
கல்லூரி (தன்னாட்சி), கோயம்புத்தூர்-49.

ஆய்வுச் சுருக்கம்:

மனிதன் தோன்றிய நாள் முதலே கலைகளும் அவனுள் பிறப்பெடுத்தன. இயற்கையாகவே, மனிதன் தன் உள்ளத்தில் தோன்றும் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென்ற விருப்பம் மிகுந்தவனாகவே காணப்பட்டான். அவ்வெண்ணங்களின் வெளிப்பாடே கலைகளாகவும் உருவெடுத்தன. சமூக வாழ்வியலின் அடிப்படையில் சமூகப் பிரிவுகள் தோன்றின. அச்சமூகத்தில் அகப்புற சூழலுக்கு ஏற்றவாறு கலைகளும் பரிணமித்தன. அவ்வாறு உருவான கலைகள் சமூகத்தின் பண்பாட்டினையும், அரசியலையும், பொருளாதாரத்தையும் பிற்செயற்பாடுகளையும் விளக்குவதாக அமைந்துள்ளன. இதனை சங்ககால கலைஞர்களின் வாழ்வியலோடு ஆராய முற்படுகிறது.

திறவுச்சொற்கள்:

கலைஞன், பாணன், விறலி, மன்னன், நாள்மகிழிருக்கை, ஊடகம்

முன்னுரை

மனித நாகரீகத்தின் வளர்ச்சியில் கலையின் பங்கு மகத்தானது. அத்தகைய கலையை வளர்ப்பதிலே கலைஞன் முதலிடம் பெறுகிறான். தமிழ்க் கலையின் பழைமையையும் பெருமையையும், உள்ளது உள்ளவாறு உணர்த்தும் பெட்டகமாக சங்க இலக்கியங்கள் திகழ்கின்றன. சங்க காலத்து மக்கள் தங்களது வாழ்க்கையைக் கலையோடு இணைத்திருந்தனர் என்பதற்கு சங்க இலக்கியங்கள் சான்று ஆகும். சங்ககால கலைஞர்கள் தங்களின்; அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவைப்படும் மூலப்பொருட்களைப் பெறுவதற்காகப் புரவலரை நாடிச் சென்று தங்களது கலைத்திறனை வெளிப்படுத்தினர். அந்த வகையில் கலைகளையும், கலைஞர்களையும், சமூக அமைப்பில் கலைஞர்களுக்கான பங்கினையும், கலைஞர்களின் வறுமையையும், புரவலரை நாடிச் சென்றமை குறித்தும், கலைஞனும் மன்னனும், கலைஞனும் நாள்மகிழிருக்கையும், கலைஞர்கள் ஊடகமாகச் செயல்பட்டமையையும் விரிவாக விளக்குகிறது.

கலைஞன் என்பவன்

உணர்ச்சி, கற்பனை, வடிவம், ஆகிய மூன்றும் ஒவ்வொரு கலைக்கும் இன்றியமையாத உறுப்புகள், கருத்து என்ற ஒன்றும் கலைக்கும், கலைஞனுக்கும் மிகமுக்கியமானதாகக் கொள்ளப்படுகிறது. “கலை வாழ்க்கையினின்றே தோன்றி, அதற்கு உருவமும், உயிரும், வேகமும், தெளிவும், விளக்கமும் தந்து விடுகிறது. வாழ்க்கையாதாயினும் அது காலத்தில் இடைவிடாமல் பல வண்ணங்களுடன் இயங்கிக் கொண்டே இருக்கிறது என்பது மட்டும் தெளிவு. அனுபவம் அனுபவிப்பவர்களைப் பொறுத்து சிக்கலானதாகவோ சாமானியமானதாகவோ இருக்கலாம். அது யாதொரு கட்டிலும் அமையாமலும் யாதொரு ஒழுங்கும் தெளிவும் இல்லாமலும் குழம்பிக் கிடக்கலாம்.

அதற்கு உயிரோ, உருவோ, உணர்ச்சியோ இல்லாமல் இருக்கலாம். அத்தகைய அனுபவத்திற்கு உருவமும், உயிரும், தெளிவும், ஒழுங்கும் அளிப்பது கலையாகும். அனுபவத்திற்கு சுவை அளித்து அது ஒரு கலையாக பரிணமிக்கச் செய்பவன் கலைஞன்.”¹ என்று கூறுகிறார். இதனையே கலை தோன்றுவதற்குக் காரணமாக உள்ளவைகள் நான்கு எனக் கொள்ளப்படுகிறது என்று மு.வரதராசன் குறிப்பிடுகிறார். அவை,

1. ‘தன்னுணர்ச்சியை வெளியிடும் விருப்பம்
2. பிறருடைய வாழ்விலும் செயலிலும் நமக்கு உள்ள அக்கறை
3. உண்மையுலகில் உள்ள ஆர்வமும், அதை ஒட்டிக் கற்பனை யுலகினைப் படைப்பதில் உள்ள ஆர்வமும்,
4. ஒலி, கோடு, வண்ணம், சொல் முதலியவற்றிற்கு அழகிய வடிவம் தந்து அமைப்பதில் உள்ள ஆசை.

இவற்றுள் முதலிரண்டுமே உணர்ச்சி, கருத்து, என்னும் உறுப்புகளாக இலக்கியத்தில் அமைவன. மூன்றாவது, கற்பனை என்னும் உறுப்பாக அமைவது. நான்காவது, இலக்கியத்திற்கு வடிவம் என்னும் உறுப்பாக அமைவது” என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

கலைஞனின் தன்மை

கலைஞனின் செயல்பாட்டினை எடுத்துக்கூறும் விதமான “கவிஞன் பெறும் ஆவேசமும், கலைஞன் கானும் காட்சியும் , உயரிய உணர்வும் நிலையினின்று வருவன. கலைஞன் தான் ஒரே நேர்க்காட்சியால் காண்பதையெல்லாம் காலம், இடம் என்னும் வரம்பிற்குள் விவரமாக வடிவில் அமைகிறான்.; தான் காண்பதைச் சிறிதும் நம்பி விடாமல் நன்கு கிரகித்து, அதை அப்படியே உருவில் அமைப்பதில் தான் அவனது மேதை உள்ளது. உண்மையான கலைஞன் புறத்தேத் தோன்றுவதைக் கோவைப்படுத்தி அமைப்பவன் அல்லன். ஒருமைப்பட்ட மனத்தின்கண் காண்பன வடிவில் அப்படியே அமைப்பதே அவனது வேலையாகும்.”² என்று கலைஞனின் தன்மையை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

“கலைஞர்கள் பற்றிக் கூற வரும் மா.நவநீதகிருட்டினன் “கலைஞர்கள் கலையையே நம்பியிருப்பவர்கள், குழுவாகப் பயணம் செய்து மன்னனைக் காண வருவர். வறுமையின் பிடியில் சிக்கி உணவும், உடையுமன்றி நலிந்து தோன்றுவர். மன்னன் புகழ்பாடிக் கலைத்திறம் காட்டி மகிழ்வூட்டுவர். பூசலின்றி மன்னன் தந்ததைக் கொண்டு நிறைவு பெறுவர். கொடா மன்னரை வசைமொழியார். கொடுக்கும் மன்னரை அண்டிப்பிழைப்பர். மன்னன் தரும் உணவிலும், உடையிலும் மிக்க மகிழ்ச்சியுற்ற கலைஞர்கள் மன்னனுக்கு அணுக்க உறவினராய் அரண்மனையில் பன்னாள் தங்குவர். இவற்றால் காலம் பொழுதின்றி மன்னனைச் சந்திக்கும் உரிமையும் பெற்றிருந்தனர்.”³ என்று கலைஞரின் தன்மையை தெளிவுற விளக்கிக் கூறுகிறார்.

கலைஞனும் வறுமையும்

கலைஞர்களாக கருதப்படும் கூத்தர், பொருநர், பாணர், விறலி ஆகியோர் இலக்கியத் தோற்றத்திற்கு முன்பே வாய்மொழி மரபாக தோன்றிய பாடல்களில் சிறப்புப் பெற்றிருந்தனர். இவர்கள்

தனித்தனியாகக் குறிப்பிடப்பட்டாலும் பொதுத் தன்மையோடு காணப்படுகிறார்கள். ஆகையால் இவர்களது சமூகப் பொருளாதாரப் பின்னணியை வைத்துப் பார்ப்பதற்கு பொதுவானக் கூறுகளே துணைபுரிகின்றன. குழுவாக வாழ்ந்தமையால் பிரித்துப் பார்த்து ஆராய்தல் அவசியம் இல்லாத ஒன்றாகக் கருதலாம். கலைஞர்கள் செல்வ செழிப்போடு இல்லாமல் வறுமையோடு வாழ்ந்தனர் என்பதற்கான காரணங்களைக் குறிப்பிடும் நவநீதக் கிருட்டிணன்,

“கலைஞர்கட்டுக் கலை மட்டுமே தொழிலாக இருந்தது. பொருளைப் பேணி வைத்துக் கொள்ளும் தன்மை கலைஞர்களிடம் இல்லை. கிடைக்கும் பொருளைத் தாம் மட்டும் நுகர விரும்பும், சுயநலமும் அவர்களிடம் இல்லை. துளைக் கருவி இயக்குவோர், பல்லியம் இயக்குவோர் முதலாகிய சுற்றம் அனைத்தையும் தாமே தாங்க வேண்டிய பொறுப்புடையோர் கலைஞர்கள். கலைஞர்கள் எங்கும் எவரிடமும் இரந்ததாகக் குறிப்பில்லை. இதனால் அவர்கள் தன்மானத்தோடு வாழ முனைந்தவர்கள் என்பது புலனாகும்.”⁴ என்று குறிப்பிடுகிறார். கலைஞர்கள் வறுமை மிகுதியோடு வாழ்ந்தனர் என்பதை சங்க இலக்கியங்கள் சான்று பகர்கின்றன.

கடும்பசி

மன்னனை காண்பதற்கு முன்னே பாணன் தன் சுற்றமொடு பசியொடு திரிந்தமையை,

“காரென் ஒக்கல், கடும்பசி இரவல்

வெண்வெல் அண்ணற் காணா ஊங்கே”⁵

வறுமையான சுற்றத்தையும், கடுமையான பசியையும் உடைய இரவலனே வெயிலிலும் வேலையுடைய வேந்தனைக் காணும் முன்பு இருந்த வறுமையை இப்பாடல் வரிகள் எடுத்துக் காட்டுகின்றன. மேலும் பாணன் தன் சுற்றத்தோடும், வறுமையோடும் இருந்த செய்தியை

“ஒல்குபசியுழந்த வொடுங்கு நுண் மருங்;குல்

வளைக்கைக் கிணைமகள் வள்ளுகிர்க் குறைக்க

குப்பை வேளை யுப்பிலி வெந்ததை

மடவோர் காட்சி நாணி”⁶

பசியால் வருந்தும் குடும்பம். பசித்துன்பத்தால் துன்புற்ற மெலிந்த இடையுடையாளானாள்; இணைமகள். கையில் வளையல் அணிந்திருந்தாள். கூரிய நகத்தால் குப்பையில் முளைத்திருந்த வேளைக் கீரையை உப்பில்லாமல், வெந்ததைப் பிறர் பார்த்துவிடின் புறங்கூறி நகைப்பார்களே என்று முன்வாயில் கதவை அடைத்து, தம் கரிய பெரிய சுற்றத்துடன் உண்கிறாள். பசியின் துன்பம் நீங்க கன்னத்திலிருந்து மதம் பொழிகின்ற ஆற்றலுடைய அசைகின்ற மணியையுடைய சிறுகண் யானையும், பெரிய தேரும், எய்தும் அவனிடம் சென்றோம் என்று மன்னனைப் பார்க்க வறுமையோடு சென்றமையை எடுத்து இயம்புகிறார். புரவலரை நாடிச் செல்லல்

கலைஞர்கள் தங்களது வறுமையைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக புரவலரைச் சென்றனர். உண்ண உணவின்றி, உடுத்த ஆடையின்றி இருந்த கலைஞர் புரவலரை நாடிச் சென்றனர் என்பதை சங்க

இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. பழுத்த மரத்தைத் தேடி அலையும் பறவையைப் போல நாடோடிகளாக கலைஞர்கள் அலைந்து திரிந்து தமது வாழ்க்கைத் தளத்தை அமைத்துக் கொண்டனர். இதனை

“பழுமரம் தேரும் பறவை போலக்

கல்லென் சுற்றமோடு கால்கிளர்ந்து திரிதரும்

புல்லென் யாக்கைப் புலவுவாய்ப் பாண”7

பழுத்த மரத்தைத் தேடி அலையும், பறவைகள் போல் அழுகை ஒலியுடைய சுற்றத்தோடு காலால் திரியும் பொலிவற்ற உடலுடன் கற்ற கல்வியை வெறுத்துக் கூறும் பாணனே, மிகுதியாக வறண்ட காட்டில் தீடிரென மழைப் பொழிந்ததைப் போன்ற எங்களின் வறுமைப்பசி நீங்க பெரிய சுற்றத்தோடு அரசனை நாடிச் சென்றோம், என்று இப்பாடல் வரிகளில் குறிப்பிடப்படுகிறது. மேலும் வெயிலால் வெம்மையுற்ற பரல்கள் வேல் காய்ந்ததைப் போலப் பாதத்தைக் கிழிக்கும் கொடிய காட்டில் செறியாத கடம்ப மர நிழலில் களைப்பாறிப் பரிசில் பெறச் சென்றனர், சிறுபாணன் குடும்பம் என்பதை அறிய

“கலைஞர் யிற்றுக் கதிர்கடா வறுப்பப்

பாலை நின்ற பாலை நெடுவழிச்

சுரன் முதன் மராஅத்த வரிநிழ லசைஇ”8

வெயில் வெப்பம் ஏறியதால் வெம்மையான பரல்கர்கள் மேல் மெதுவாக நடந்து சென்றாலும் உள்ளங் கால்களைக் கிழிக்கின்றன. அத்தகைய வேனிற்காலம் வந்தது. அதனால் சூரியனின் வெப்பம் , இன்னும் மிகுதியாகி பாலைத்தன்மை நிலைபெற்ற , பாலை நிலத்தில் நீண்ட வழியிலுள்ள கடம்பமரத்தின் கோடு கோடுகளாயிருந்த நிழலில் , சிறுபாணன் குடும்பம் தங்கிய தன்மையை உணர்த்துகிறது. கலைஞர்கள் பசித்துன்பத்தைப் போக்கிக் கொள்ள நாடோடிகளாக அலைந்து திரிந்தனர் என்பதும், அதன் காரணமாக இடம் விட்டு செல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது என்பதும், கலைஞர்கள் பல்வேறு இடர்பாடுகளுக்கு உள்ளாகினர் என்பதும், அவர்கள் செல்லும் பாதை கொடியதாக இருந்தமையையும் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் சான்று தருகின்றன.

கலைஞரும் திணைசார் மக்களும்

கலைஞர்கள் பசியைப் போக்கிக் கொள்ள இடம் விட்டு இடம் சென்று வாழ்க்கை ஆதாரத்தைத் தேடிக் கொண்டனர். இதற்குத் திணை சார்ந்த மக்கள் பெரும்புணை புரிந்தனர். கலைஞர்களின் பசியைப் போக்கி அவர்களுக்கு உணவு அளித்தமையை சங்க இலக்கியங்கள் மிகுதியாக எடுத்துக் காட்டுகின்றன. குறிஞ்சித் திணை மக்கள் வேட்டையாடச் சென்று கொண்டு வரும் விலங்கின் இறைச்சியை வீடுதோறும் சமைத்து உண்பர். அப்போது கலைஞர்கள் வீடுகளுக்கு சென்றால் அத்தகைய உணவை அவர்களும் பெறலாம். இதனைப் பத்துபாட்டு நூல்கள் பெருவாறாக விளக்குகின்றன. முல்லை நில மக்களாகிய இடையர் வசிக்கும் ஊர்களில் சிறு சிறுகுடிகள் காணப்பெற்றன. குடில்களின் வாயிலில் கட்டையான கால்களில் ஆட்டிற்குரிய குழைகள் கட்டி இருந்தன. அங்கு ஆட்டுக்குட்டிகள் அவற்றைத் தின்று கொண்டிருந்தன. குட்டியின் கழிவுகள் குப்பைகளாகக் கிடந்தன. குடில் கதவுகள் மூங்கில் கழிகளால் அமைக்கப் பெற்றிருந்தன. உட்பகுதியில் ஆட்டுத்தோல் படுக்கையாக ஆட்டக்காவல் காப்போன்

படுத்திருந்தான்.நீண்ட கயிறுகளால் கிடாய்கள் கட்டப்பெற்றிருந்தன. வளைந்த முகமுடைய செம்மறி ஆடுகளுடன் வெள்ளாடுகளும் அங்கு இருந்தன. அச்சிறு குடில்களைச் சுற்றி முள்வேலி அமைத்திருந்தன. குடிலைச்சுற்றி ஆடு மாடுகளின் கழிவுகளாகிய ஒரு மிகுதியாகக் காணப்பெற்றது. அத்தகைய ஊரில் இடையர்கள் வாழ்ந்தனர்.

“மடிவாய்க் கோவலர் குடிவயிற் சேப்பி

னிருங்கிளை நெண்டின் சிறுபார்ப்பன்ன

பசுந்தினை மூரல் பாலொடும் பெறுகுவீர்”9

முல்லைநில இடைக்குலப் பெண் இருள் புலரும் காலையில் பறவைகள் எழுகின்ற காலத்தில் எழுந்த புலிக்குரல் போன்று ஒலிக்கின்ற தயிர் மத்தினை எடுத்துத் தயிர் கடைவர். குடைக்காளான் போன்று தயிர் உறைந்திருக்கும். அதைக் கடைந்து அதிலிருந்து வந்த வெண்ணெயை எடுத்துத் தனியாக வைத்து விட்டு மொரை மட்டும் அதற்குரிய பானையில் எடுத்துக் கொண்டு புள்ளிகளையுடைய அம்மோர்ப்பானையைத் தலையில் மென்மையான கம்மாட்டின் மீது வைத்து விற்கச் செல்வர். காதிர்தாளருவி எனப்படும் சிறு காதணியை அணிந்திருப்பான். வலிமையான மூங்கில் போன்றத் தோளை உடையவன். கூறிய நெறிப்புடைய கூந்தலையுடையவன். இத்தகைய ஆய்மகள் மொரை விற்றுத் தனக்கு வேண்டிய உணவுப் பொருள்களை வாங்கி வருவான். அவற்றைத் தம் கிளைகளுடன்; உண்பான். தயிர் கடைந்த வெண்ணெயில் இருந்து பெற்ற நெய்யை விற்றுப் பசும்பொன்னை வாங்க மாட்டான். எருமை, நல்ல பசு கன்றுகள் இவற்றை வாங்குவான். சீழ்க்கை அடிக்கும் இடையர்கள் குடிசையில் நீங்கள் சென்று தங்கினால் உங்கள் சுற்றத்தோடு நண்டுகளின் சிறுபார்ப்பினைப் போன்ற சோற்றைப் பாலுடன் நீங்கள் பெறுகுவீர்கள் என்று கலைஞனை ஆற்றுப்படுத்தும் விதமாக நெடும்பாடல் அமைந்துள்ளது.

கலைஞனும் மன்னனும்

கலைஞர்கள் தமது வறுமையைப் போக்கிக் கொள்வதற்காக மன்னர்களை நாடிச் சென்றனர். அவ்வாறு சென்றபோது அவர்கள் உணவோடு சேர்த்து பொன்னும் பொருளும் பரிசாக அளித்தனர். இதனை சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் அதிகமாக காட்டுகின்றன. மன்னனை வேந்தர்கள் என்றும் அழைத்தனர். வளரும் அரசுக்குரியவனை ‘பணைகெழு வேந்தர்’; என்றும், இருங்கடல் ‘தானை வேந்தர்’ என்றும், தேர் வல்லவரோடு செல்லும் ‘யானை வேந்தன்’ என்றும் பல்வேறு பெயர்களில் அழைக்கின்றனர். மன்னனும் வேந்தனும் ஒருவராகக் கருதப்படுவதை அறிய முடிகின்றது. பசியொடு செல்லும் பொருநனை மற்றொரு பொருநன் ஆற்றுப்படுத்தி கரிகால் பெருவளத்தான் என்னும் மன்னனை நாடிச் சென்றால், உண்ண உணவும், உடுத்த உடையும் கொடுப்பான். உமது பலநாள் பசியைப் போக்குவான் என்று வழிப்படுத்துவதாக,

“ஆடுபசி யுழந்தநின் னிரும்பே ரொக்கலொடு

நீடுபசி பெயராஅல் வேண்டி”10

உங்களை வருத்துகின்ற மிகுதியான பசித்துன்பத்தைப் போக்குவதற்குக் காலம் நீட்டிக்காமல்; உடனே நான் சொல்லுகின்ற இடத்திற்குச் செல்வீராக. ஏழு நரம்புகளை இயக்குகின்ற இசையின் தலைவனே|

பழுத்த மரத்தைத் தேடிச் செல்லும் பறவைகள் போன்று நானும் கரிகால் பெருவளத்தான் நகரை நோக்கிச் சென்றேன். போவோர் வருவோர் மிகுதியாக இருப்பதால் எப்போதும் ஒசை உடையதாக இருக்கின்றது, அவனுடைய பெரிய அரண்மனை வாசல் என்று பொருநன் ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது.

கலைஞரும் மன்னனின் நாள் மகிழிருக்கையும்

கலைஞர்கள் வள்ளல்களைக் கண்டு நான் மகிழிருக்கையில் பரிசில் பெறுவர். பண்டை காலத்திலே நண்பர்கள் கள்ளுண்டு மகிழ்ந்திருப்பது மரபு. அங்ஙனம் மகிழ்ந்திருக்கும் நிலையிலேயே கலைஞன் பரிசில் பெறச் செல்லுவான். இதனை புறப்பாடல்களும், ஆற்றுப்படை நூல்கள் எனக் கருதப் பெறும் பத்துப்பாட்டு நூல்களும் விளக்குகின்றன. நாள் மகிழ்; இருக்கை பகற்பொழுதிலே பலரும் வந்து காணுமாறு மகிழ்வுறுத்தும் படி வீற்றிருக்கும் அவை. இத்தகைய அவைஇரவலர்க்குக் கள்ளீத்துப் பெறும் மகிழ்ச்சியை தரக்கூடியது என்பதை,

“புளை வினைப் பொலிந்த பொலின் நறுந் தெரியல்

பாறு மயிர் இருந்தலை பொலியச் சூடி

பாண் முற்றுக, நின்நாள் மகிழ் இருக்கை”¹¹

நெருப்பிலிட்டுத் தகடாக்கிச் செய்த தாமரை மலரை, மெல்லிய கம்பியாகச் செய்த வெள்ளியிழையாகிய நூலில் இட்டதும், வேலைப்பாடமைந்த அங்கு பொலிவதுமாகப் பொன்னலாகிய நல்ல மாலை விளங்கும். அதனைப் பரந்த மயிருடைய கரிய தலையில் பாணர்தம் சுற்றம் பொலிவுடன் சூடியவராய் நின்னைச் சூழ்ந்து விளங்குவதாக, நின் அவைக்களம் என்று நான் மகிழ் இருக்கையின் சிறப்பையும், அதனால் கலைஞர்கள் பெறும் பரிசில் சிறப்பையும், நாள் மகிழ் இருக்கை தெளிவுற எடுத்துக் காட்டுகிறது.

கலைஞர்கள் ஊடகமாகச் செயல்பட்டமை

தொல்காப்பியர் காலத்தியச் சமுதாயத்தில் இருந்தே பாணர்கள் இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்று இருந்தனர். அவர்கள் இசையைக் கலையாக வளர்த்தார்கள் என்றும், அதேபோன்று கூத்தர்கள் குறித்தும், விறலி குறித்தும், பழங்கால இலக்கணமாக தொல்காப்பியம் சான்று தருகின்றது. கற்பில் கூற்று நிகழ்த்தும் மாந்தர்களாக பாணன், கூத்தன், விறலி, பரத்தை ஆகியோர் கூறப்படுகின்றனர். இதனை,

“பாணன், கூத்தன், விறலி, பரத்தை

யாணம் சான்ற அறிவர், கண்டோர்

பேணுதகு சிறப்பின் பார்ப்பான் முதலா

முன்னுறக் கிளந்த அறுவரோடு தொகைஇத்

தொல்நெறி மரபின் கற்பிற்குரியர்”¹²

பாணன், கூத்தன், விறலி, பரத்தை உள்ளத் தெளிவுடைய அறிவர், கண்டோர் ஆகிய அறுவரோடு களவில் கூற்று நிகழ்த்துவோர் அறுவரும் சேர்த்துப் பன்னிருவர் என பழையமையான நெறியுடைய கற்பின் கூற்றுக்கு உரியர் என்று தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். இவ்வாறு கூற்றுக்களாக வரும் பாணன், தலைவன்

தலைவிக்கு ஊடல் தீர்க்கும் வாயிலாகவும், கூற்று நிகழ்த்துவோராகவும் சங்க இலக்கியத்தில் காட்டப்படுகின்றனர். பாணன், தன் யாழை வருடிச் செவ்வழிப் பண்பாடித் தலைவன் வினைமுற்றி மீள்வதாக தலைவிக்கு ஆறுதல் கூறுவதாக அமைந்துள்ளது. அகநானூற்றுப் பாடல் தலைவியின் தனிமைத் துயரைக் கண்டு அவளுக்கு ஆறுதல் மொழியும் விதமாக பாணன் கூற்றாக இப்பாடல் அமைகின்றது.

“கல்பொருது இரங்கும் பல்ஆர் நேமிக்

கார்மழை முழுக்கு இசை கடுக்கும்

முனைநல் ஊரன், புனைநெடுந்தாரே”¹³

பசுக்கள் ஊர் மன்றத்தில் வந்து வடும்படியான இந்த மாலைப்பொழுதில் கூடத் தலைவன் வரவில்லை. இரவு எனக்கு எப்படியிருக்குமோ என்று கேட்ட தலைவிக்கு பதில் கூறமாட்டாது நிற்கிறேன். இவள் துயரைத் தீர்க்க என் யாழினை வருடிக் கொண்டு தலைவன்பால் சென்றென். அச்சமயம் தலைவன் விரைந்து வரும் குதிரைகளின் ஒலியைக் கேட்டேன். தலைவன் வரும் தேரை என் கண்களால் கண்டேன் என்று தலைவன் வரைவக் குறிப்பால் உணர்த்தித் தலைவியின் துயர் துடைக்க முயன்றுள்ளான். தலைவி இல்லிருத்தல், தலைவன் வினை முற்றி மீளுதலுமாகிய இரண்டையும் கூறி ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைகின்றது.

முடிவுரை

சங்க இலக்கியங்கள் கலைஞர்களின் வறுமை நிலையை எடுத்துக் கூறி, பின்பு கலைஞனே வழிப்படுத்தி மன்னனிடமும் மக்களிடமும் கலைஞர்களை ஆற்றுப்படுத்துவதாக அமைந்துள்ளது. கலைஞர்கள் மன்னனைக் காணச் செல்லும்போது கலைத்திறமையை மட்டுமல்லாது, மன்னனின் பண்புகளையும், புகழ்ந்து பாடிய தன்மையினால் கலைஞர்களின் வாழ்க்கைப் பின்புலம் புலப்படுகிறது. கலைஞர்கள் வயிற்றுப்பசி காரணமாக புரவலரை நாடிச் சென்று பரிசில் பெற்று வந்தமையையும், தங்களது கலைத் திறமையை வெளிப்படுத்தியமையையும் அறிய முடிகின்றது. கலைஞர்கள் தலைவன், தலைவி இருவருக்கும் ஊடல் தீர்க்கும் வாயிலாக இருந்தமையை அறிய முடிகின்றது. இன்றைய காலகட்டங்களை நினைத்துப் பார்க்கும் போது அன்றைய காலகட்டங்களில் கலைஞர்கள் மதிக்கப்பட்டமை புலப்படுகிறது. கலைஞர்களின் பொருளாதார நிலை என்பது சங்க கால திணை மக்களையும், மன்னனையும் நம்பியே இருந்தன என்பது புலப்படுகிறது. கலைஞர்கள் இனக்குழுவாக வாழ்ந்ததால் சேமிக்கும் வழக்கம் இல்லை. ஆதலால் சமூகப் பொருளாதாரத்தில் பின்தங்கியே இருந்தனர். சங்க இலக்கியங்களினுள் புறநானூறும், ஆற்றுப்படை இலக்கியங்கள் என அழைக்கப்பெறும் பத்துப்பாட்டும், கலைஞர்களைக் குறித்து மிகுதியாக வெளிப்படுத்துகின்றன. கலைஞர்கள் சமூகத்தில் மதிக்கப்பட்டாலும், புலவருக்கு அடுத்த நிலையே இருந்தனர். புலவர்களே முதன்மைப்படுத்தப்பட்டனர். கலைஞர்கள் சமூகத்தின் பார்வையில் கலைத்திறமையோடு காணப்பட்டாலும், அவர்களுடைய வாழ்வாதாரத்தை ஆராயும்போது, வயிற்றுப்பிழைப்புக்கு மற்றவர்களை நம்பியே இருந்தனர் என்பது புலப்படுகிறது.

பார்வை நூல்கள்

- 1.கோதண்டராமன், இந்தியக்கலைகள், பக்-8.
- 2.மேலது, ப-2.
- 3.திருநாவுக்கரசு, திருக்குறள் நீதி இலக்கியம், பக்-119-126.
- 4.நவநீதகிருட்டிணன் தமிழ் இலக்கியத்தில் ஆற்றுப்படை, பக்-; 308,309
- 5.புறநானூறு, பக்-650.
- 6.சிறுபாணாற்றுப்படை, ப-140.
- 7.பெரும்பாணாற்றுப்படை, ப-181.
- 8.சிறுபாணாற்றுப்படை,பக்- 129,130.
- 9.பெரும்பாணாற்றுப்படை, ப-90.
- 10.பொருநராற்றுப்படை, ப-87.
11. புறநானூறு, பக்-; 82,83.
- 12.தொல்,செய்யுளியல், ப-864.
- 13.அகநானூறு, ப-37.

நிதிசார் கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Contribution Statement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் நன்றியுரை / Author Acknowledgement: இல்லை/NIL

கட்டுரையாளர் உறுதிமொழி / Author Declaration: இக்கட்டுரையில் எவ்வித முரண்பாடும் இல்லை என்று உறுதிமொழி அளிக்கிறேன் I declare that there is no competing interest in the content and authorship of this scholarly work

உரிமம்

இந்த ஆக்கம், கிரியேட்டிவ் காமன்சு அட்ரிபியூசன் 4.0 சர்வதேச உரிமத்தின் கீழ் உரிமம் பெற்றுள்ளது.